

ziekenfondshuisartsen te wenschen, of mocht binnen eenige jaren de wenschelijkheid hiervan blijken, dan is het bestuur der C. O. onmiddellijk bereid, de daarvoor noodige voorstellen aan de algemeene vergadering in te dienen.

Dordrecht, 11 November 1918.

A. C. VAN BRUGGEN.

III.

In 1903 besloten wij, dat onze Maatschappij zich zou ontwikkelen in de richting eener vakvereniging ¹⁾; in 1918 wil de meerderheid zeker niet weer terug, al is dan in de afdeeling den Haag een motie, die dit voorstelt, aangenomen. Wil de vakvereniging groote kracht ontwikkelen, dan moeten nagenoeg alle vakgenooten er lid van zijn.

De specialisten stellen bepaalde eischen, na lang en rijp beraad. De wijze, waarop zij dit doen, de toon, dien sommigen aanslaan, is enkelen niet sympathiek. *Wat* zij echter verlangen, is hun minimum; de niet-specialisten zien hun belangen in de vakvereniging volstrekt niet erdoor bedreigd. Wel meenen enkelen, dat de Maatschappij door aanneming dier voorstellen ontwricht zal worden, net als in 1903 vele der ouderen, die de oude Maatschappij zoo liefhadden, vreesden. Niemand van ons weet precies, wat de toekomst voor onheilspellends of heilbrengends in haar schoot verbergt — niemand zal mij echter tegenspreken, wanneer ik beweer, dat in een tijdperk, waar alles scheurt en wankelt, een vast aaneengesloten corps van artsen, hetwelk de gezondheidsbelangen van ons volk vóór alles wil behartigen, als een baken in zee zal zijn. Laten daarom de leden onzer Maatschappij den vereenigden specialisten geven, wat zij vragen; zij zullen zonder twijfel het als een zaak, die hun eer betreft, beschouwen, te zorgen, dat onze Maatschappij in waarde erdoor wint, en wij, geneeskunstbeoefenaren allen te zamen, zullen kunnen samenwerken om het door ons uitgeoefende vak zoo heilbrengend mogelijk voor ons volk te doen zijn.

Loenen a/d Vecht, 12 November 1918.

L. L. POSTHUMA.

LIQUOR DIGITALIS BALJET.

Eenige maanden geleden kwam in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* een advertentie voor, waarin „*digitalis* BALJET” werd aangeprezen, en waarin tevens stond vermeld, dat deze *digitalis* door mij was gestandaardiseerd.

Dr. BALJET had niet het recht een dergelijke advertentie te plaatsen. Wel had ik op zijn verzoek *éénmaal* een monster van zijn praeparaat onderzocht, maar ik had dit gedaan onder uitdrukkelijk voorbehoud, dat dr. BALJET op geenerlei wijze mijn naam aan zijn middel mocht verbinden, indien hij niet of de scheikundige samenstelling of de bereidingswijze van zijn praeparaat publiceerd. Ik stelde die voorwaarde, omdat ik weliswaar gaarne wil helpen bij het zoeken naar een goed *digitalis*praeparaat, dat geschikt is voor insputting, maar niet wil helpen bevorderen het verspreiden van geneesmiddelen, waarvan de samenstelling wordt geheimgehouden, zoodat de arts, die het gebruikt, niet weet, welke werkzame bestanddeelen hij zijn patiënt geeft. Dr. BALJET heeft nu — tegen mijn advies — de samenstelling van zijn praeparaat geheimgehouden en desondanks, tegen onze afspraak, mijn naam bij zijn reclame vermeld op een wijze, die den indruk zou kunnen vestigen, dat ik eenige verantwoordelijkheid voor de werking van dit praeparaat zou dragen.

Nadat ik deze advertentie gelezen had, heb ik dr. BALJET mijn bezwaren medegedeeld en hem bericht, dat ik tegen deze wijze van handelen in het openbaar zou protesteeren, tenzij hij zelf een verklaring hieromtrent zou publiceeren. Op zijn verzoek heb ik echter, om hem ter wille te zijn, toen nog gezwegen, waarbij hij mij beloofde, dat hij de advertentie zou terugtrekken en verder bij zijn reclame mijn naam niet meer zou gebruiken.

¹⁾ Een eigenlijke „vakvereniging” kon zij nooit worden, omdat onder vakvereniging algemeen wordt verstaan: „een voortdurend verbond van *loonarbeiders* tot instandhouding en verbetering hunner arbeidsvoorwaarden” (omschrijving van het echtpaar WEBB).